

نگاه

مرگ یک بازیگر تأثیرگذار

مهرو، چنا رولندز که با بازی تأثیرگذار خود در فیلم «زنی تحت تأثیر» الهام‌بخش یک نسل بود و در بسیاری از فیلم‌های جان کاساوتیس و همچنین فیلم عاشقانه «دقترچه خاطرات» بازی کرد، دیروز چهارشنبه در ۹۴سالگی از دنیا رفت. حدود دو ماه پیش نیک کاساوتیس، پسر او که

کارگردانی مادرش را در «دقترچه خاطرات» برعهده داشت، خبر داد که این بازیگر برزنده سه جایزه امی و دو نامزد اسکار به آلزایمر مبتلا شده است. نقش آفرینی رولندز در نقش میل لانگتی در درام «زنی تحت تأثیر» نقشی بود که برای او نوشته شده بود و با بازی در آن در سال ۱۹۷۴ به کارگردانی همسرش، جان کاساوتیس، نخستین نامزدی اسکار خود را کسب کرد.

«گلوریا» در سال ۱۹۸۰ دیگر فیلم به‌یادماندنی اوست که به کارگردانی همسرش ساخته شد و برایش دومین نامزدی اسکار را به ارمانگن آورد. او به پاس تلاشش در سینما جایزه اسکار افتخاری سال ۲۰۱۵ را دریافت کرد. رولندز پس از فوت همسرش در سال ۱۹۸۹ به بازیگری ادامه داد و به‌ویژه در فیلم‌های فرزندانش که بازیگر-کارگردان بودند، ظاهر شد. او در اولین کارگردانی پسرش نیک، در فیلم «قلاب ستاره‌ها را باز کنید» (۱۹۹۶)، فیلم موفق «دقترچه خاطرات» (۲۰۰۴) و «زرد» (۲۰۱۲) و همچنین در فیلم «انگلیسی شکسته» (۲۰۰۷) ساخته دخترش زونی، نقش آفرینی کرد. او در درام «کتاب مقدس ننوئی» ترنس دیویس در سال ۱۹۹۵ که داستانش در دهه ۱۹۲۰ جورجیا اتفاقی می‌افتاد نیز نقش اصلی را برعهده داشت.

او با دو فیلمی که سال ۲۰۱۴ بازی کرد و شامل کمدی علمی-تخیلی «بخشی در هر میلیاردها» با بازی فرانک لانگلا و اقتباسی از نمایش‌نامه «رقص برای شش هفته» با جاشوا جکسون می‌شد، برای آخرین بار در برابر دوربین ظاهر شد. رولندز اولین نقش خود را سال ۱۹۵۸ در کنار خوزه فرر در کمدی رمانتیک «هزینه بالای عشق‌ورزیدن» بازی کرد و در «شجاعان تنها هستند» در سال ۱۹۶۲ در نقش مادری با شخصیت محکم در برابر کرک داگلاس ظاهر شد و در «کودکی در انتظار» در سال ۱۹۶۳ در نقش مادر مشکل‌دار یک پسر معلول ذهنی به کارگردانی کاساوتیس جلوی دوربین رفت. این بازیگر در ۱۰ فیلم از جمله «چهره‌ها» (۱۹۶۸)، «مینی و مسکوویتز» (۱۹۷۱)، «شب افتتاحیه» (۱۹۷۷) و «چشمه‌های عشق» (۱۹۸۴) با کاساوتیس همکاری کرد. او با کارگردانان دیگری هم کار کرد که پل مازورسکی برای «توفان» در سال ۱۹۸۲، بل شریدر در «زور روز» در سال ۱۹۸۷ و وودی آلن برای «زنی دیگر» در سال ۱۹۸۸ از جمله آنها هستند. همکاری او با کاساوتیس شاخصه سینمای مستقل آمریکا دهه ۷۰ و دهه ۸۰ بود.

رولندز مانند همسرش در فیلم‌های جریان اصلی هم کار کرد تا هزینه فیلم‌های مورد نظرش را تأمین کند که بازی در «هشدار دو دقیقه‌ای» و پیش از آن در فیلم ایتالیایی «فتنگ مک‌کین» ساخته جولیانو مونتالدو در سال ۱۹۶۸ را بازی کاساوتیس و پیترو فالک از جمله آنهاست.

او همچنین یک کارنامه موفق در تلویزیون از خود به جای گذاشت که برایش هشت نامزدی امی کسب کرد و سه جایزه را به دست آورد؛ شامل جایزه سال ۱۹۸۷ برای بازیگر نقش اول در سریال «داستان بتی فورد»، جایزه سال ۱۹۹۲ نقش اول بازیگر زن برای «چهره یک غریبه» و جایزه سال ۲۰۰۳ برای نقش مکمل زن در سریال «کوری هیستریک».

رولندز همچنین در سال ۲۰۰۴ برای بازی در نقش شخصیت اصلی در سریال «خانم ریچی شکفت‌انگیز» محصول شوتایم برنده جایزه امی روزانه شد. او نقش دختر جیم بیت دیویس را سال ۱۹۷۹ در فیلم تلویزیونی «غریبه‌ها: داستان یک مادر و دختر» بازی کرد و در سال ۱۹۸۵ در فیلم تلویزیونی «یک یخبندان زودرس» در نقش مادری بازی کرد که پسرش متوجه می‌شود او مبتلا به ایدز است. این فیلم به عنوان اولین فیلم درام بزرگ درباره بحران اچ‌آی‌وی/ ایدز شناخته می‌شود. چنا رولندز که در دانشگاه اسکسانسین تحصیل کرده بود، در نیویورک در آکادمی هنرهای دراماتیک وچیساردن و چند ماه پس از آشنایی با جان کاساوتیس در سال ۱۹۵۴ با او ازدواج کرد. او در دهه ۱۹۵۰ در تلویزیون کار کرد و سال ۱۹۵۲ برای اولین بار در برادوی روی صحنه رفت. از رولندز فرزندانش، نیک، زونی و الکساندرا و چند نوه و همسر دومش رابرت فارست که سال ۲۰۱۲ با او ازدواج کرد، به جا مانده است.

جدال نفس‌گیر انسان با طبیعت وحشی

مراسم اکران خصوصی فیلم نیمه‌بلند «زیر سایه بلوط» ساخته حسین الهیاری ۲۴ مردادماه با حضور جمعی از هنرمندان و اهالی سینما و رسانه در پردیس سینمایی جارسو برگزار شد.

پس از نمایش فیلم حسین الهیاری کارگردان «زیر سایه بلوط» ضمن قدردانی از حضار گفت: از تک‌تک عواملم که این فیلم خیلی سخت را کار کردند، تشکر می‌کنم. تولید این فیلم در شرایط آنکه این فیلم کوتاه برآم خیلی دشوار بود و متأسفانه برخی افراد از این‌س کار حمایت نکردند ولی خیلی از دوستان هم حمایت کردند و این فیلم ساخته شد.

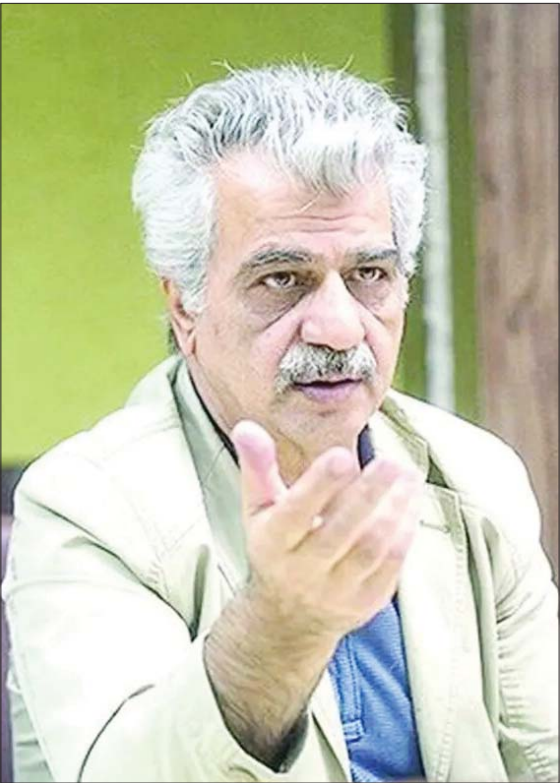
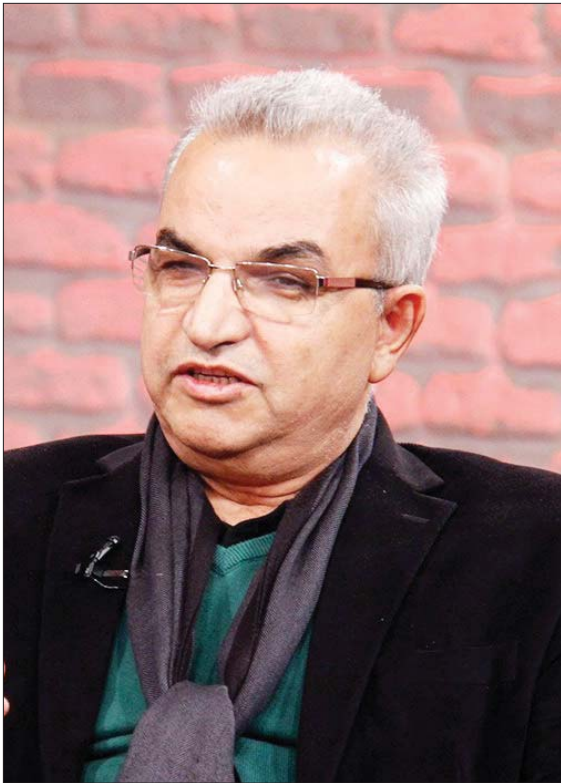
او ادامه داد: از محمد خمیس‌آبادی بابت فیلم‌برداری تشکر می‌کنم که از لحظه اول پای کار من بود. همچنین آرش صالحی که برای تولید این فیلم خیلی زحمت کشید و مصطفی نصیری که جلوه‌های ویژه بسیار سخت و درخشان این فیلم را برعهده داشت. از علیرضا سیزواری که در نوشتن فیلم‌نامه خیلی به ما کمک کرد، ممنونم. همچنین از علیرضا غلاملو سیاس‌گزارم که در شرایط سخت فیلم‌کنارم بود. ممکن است اینجا افرادی را از قلم بینامز بنابر این از تک‌تک بازیگران و عوامل فیلمم بسیار تشکر می‌کنم.

الهیاری تأکید کرد: امین شعریاف واقعا در این فیلم سختی کشید؛ کار بسیار دشواری بود، او سه دقیقه و نیم در برف یک پیرمرد ۸۰ کیلویی را بر دوشش حمل کرد.

او ادامه داد: چند روز پیش ساعت دو بعدازظهر با آقای فتح‌الله طاهری که نقش پدر را در فیلم بازی می‌کند، تماس گرفتیم تا او دعوت کنم که در اکران فیلمش حضور داشته باشد. پاسخ ندادند و متأسفانه ساعت چهار خیر فوت ایشان را اعلام کردند. متأسفم که امشب در جمع ما حضور ندارند و نتوانستند فیلم خودشان را ببینند. امیدوارم روحشان غرق نور و آرامش باشد. کارگردان فیلم نیمه‌بلند «زیر سایه بلوط» در پایان گفت: من در آستانه ساخت اولین فیلم بلند سینمایی‌ام هستم که به مراتب بسیار دشوارتر از این فیلم است و گام سنگینی برای من محسوب می‌شود. بنابراین نقطه‌نظرات شما درباره «زیر سایه بلوط» بسیار برایم ارزشمند و راهگشاست.

همچنین رضا میرکریمی‌سی از تماشاای فیلم نیمه‌بلند «زیر سایه بلوط» درباره این فیلم گفت: فیلم حسین الهیاری، آیمزه غریبی از شاعرانگی در میانه جدال نفس‌گیر و خشن انسان با طبیعت وحشی است.

رضا میرکریمی، کمال تبریزی، عباس رافعی، کیوان کثیریان، صادق میرکریمی، هوشنگ گلمکانی، محمدرضا دلپاک، امین شعریاف، توح الوند، اشوان، رؤیا جاویدنیا، سمیرا حسن‌پور، مونا فائزیپور، بابک لطفی خواجه پاشا، علی رحیمی، صفورا خوش‌طینت، دکتر محمدعلی صفورا، دانیال خیری‌خواه، به‌آفرید غفاریان، امیرضارم ریجنیان، آیدا ماهیانی، مه‌لنا مینوش، عرفان ابراهیمی، سعید زارعی، امیرعباس پیام، رضا دلپاک، سروش چیت‌ساز، سجاد نصراللهی، پرهام غلاملو، سیاسی رضایی و مرتضی علی‌دادی از جمله میهمانان این مراسم بودند.

نگاهی به اتفاق پرحاشیه این روزهای سینمای ایران در گفت‌وگو با ابوالحسن داوودی و مهدی صباغ‌زاده

دیدگاه تدوین «سند ملی سینما» چیست؟

بهناز شیربانی

مستقل و مؤلف و حتی تعریف جامع آثار سینمایی به عنوان یکی از جنبه‌های مهم نشاط اجتماعی که در لوای قوانین جمهوری اسلامی ساخته می‌شوند، حرفی زده نشده است. سینمایی که ما در این چهار دهه تجربه‌اش کردیم که چگونه در توالی زمان و در دوره‌های بالاترین عزت فرهنگی را هم برای ایران و جمهوری اسلامی به وجود آوردند. و این در حالی است که در این سه سال‌ونیم گذشته قواعد سخت‌گیرانه بیشتر منکی بر سلیقه‌های سیاسی افراطی، چهره دیگری از تولیدات زیرزمینی را به وجود آورده و کسرتش داده که با همه مراقبت‌های شدید، به نظر می‌رسد سال‌به‌سال بیشتر توسعه یافته و از دایره مراقبت، تنظیم‌گری و نظارت دولت‌ها خارج می‌شود. «سند سینمای ملی»

همان‌گونه‌که از نامش برمی‌آید، باید شرایط جدید سینما را فهم کند و با قبول قواعد جدید تکنولوژیک و تفاهم اجتماعی و استفاده از شأنیت و مسئولیت‌پذیری تولیدکنندگان آثار سینمایی مفهوم یک سینمای ملی قابل فهم مشترکی را هم برای حاکمیت و هم دست‌اندرکاران این سینما بازایی کند. من شخصاً در این نسخه ارانه‌شده، دیدگاه تبیین این سند را بیش از آن چیزی که ملی ببینم، سیاسی دیدم و فکر می‌کنم اهداف سیاسی در آن با غلظت بیشتری لحاظ شده تا اهداف ملی».

او در پاسخ به این سؤال که تدوین «سند ملی سینما» به شکل حال حاضر موجب همگرایی بیشتر سینماگران خواهد شد یا خیر، گفت: «تقریباً می‌شود گفت اصلاً موجودیت این سند زمانی برای اهالی سینما و دست‌اندرکاران و کسانی که در این زمینه تجربیاتی دارند یا در نهادهای صنفی فعالیت داشتند، آشکار شد که کمترین اطلاع و دخل و تصرفی در نگارش مواد آن نداشتند. به نظر می‌رسد همان‌طورکه اشاره کردم، به عمد در نگارش این سند از همه این‌ا ارتباطات پرهیز شده؛ برای اینکه پاسخ‌گویی هم وجود نداشته باشد و درنهایت البته سندی یک‌طرفه نگارش شده و به دست اهالی سینما رسیده که اگرچه عنوان شده که این سند نهایی نیست و می‌تواند مواردی به آن افزوده شود. اما سؤال اصلی اینجا است که چرا باید یک گروه مدیران دولتی و کارشناسانی که حقوق بگیر هستند و صرفاً از یک زاویه نگاه دولتی و حاکمیتی به امر سینما نگاه می‌کنند، سندی را که اسم ملی را برای آن انتخاب کردند، بعد از تبیین، به دست جامعه سینمایی برسانند که آن را غلط‌گیری کنند؟! طبیعی است که در این غلطگیری این سند کاملاً رهاوزه می‌شود؛ یعنی باید سند دویارهای نوشته شود. همان چیزی که به نظر به‌درستی هیئت‌رئیس‌ه خانه سینما به این امر اقرار کردند که این سند، تجدید که نه، کاملاً «رهاوزه» شده است و باید دویاره نوشته شود. و البته با تصویری که از آقای پزشکیان داریم، این همان واکنشی است که طبعاً ما از ایشان انتظار داریم و مینمای آن هم مفاد همان سؤال‌هایی است که جامعه سینمایی پرسید و پاسخ‌هایی که به‌روشنی از رئیس‌جمهور جدید گرفتند و تعهداتی که در این پاسخ‌ها هست. اگر همان‌ها در سند سینما لحاظ شود، به نظرم بسیاری از مشکلات این سند نصفه‌ونیمه هم برطرف خواهد شد.»

قرار نیست دولت در جاده یک‌طرفه حرکت کند

مهدی صباغ‌زاده، تهیه‌کننده و کارگردان سینمای ایران، درباره این موضوع به «شرق» گفت: «درباره جزئیات «سند ملی سینما» اطلاعات زیادی ندارم. می‌دانم که بندهای این سند مورد تأیید خانه سینما نیست و مخالفت صریح خودش را با این سند ملی اعلام کرده است. در جریان دلایل خانه سینما برای رد بندهای «سند ملی سینما» هستم؛ چنان‌که در اطلاعیه خانه سینما هم ذکر شد که این نهاد صنفی براساس وظیفه ذاتی‌اش می‌تواند به اتکای اندیشه جمعی صنوف مختلف سینمایی و بنا قدت نظر و کارشناسی‌های لازم با امور مهم و تعیین‌کننده دیگر «سند ملی سینما» در غالب موارد اثری از چگونگی حفظ مصالح سینمای فرهنگی،

برسانند. این رویکرد خانه سینما قابل تأمل و بررسی است؛ چراکه به نظر می‌رسد در تدوین «سند ملی سینما» که اساسا بندهای مندرج در آن باید به‌نفع سینماگران باشد، باید قیل از تنظیم، نظرات حداکثری سینماگران در آن اعمال می‌شد. جلسات با هیئت‌مدیره و صنوف مختلف خانه سینما یکی از بهترین تصمیماتی بود که باید در تدوین این سند ملی در نظر گرفته می‌شد. قرار نیست دولت در جاده یک‌طرفه حرکت کند. خانه سینما متشکل از صنوف سینمایی است که هریک دغدغه خاص و مهم خودشان را دارند. مشورت می‌کردند و به توافق رسیدن برای تدوین سند ملی بهترین راهکار لازم است که نتیجه مثبتی را برای همه جامعه سینمایی خواهد داشت.»

کارگردان فیلم سینمایی «خانه خلوت» ادامه داد: «در تمام سال‌های گذشته صنوف خانه سینما با مشکلات زیادی دست‌وپنجه نرم کردند. زمانی مخالفت با این نهاد صنفی به قدری زیاد شد که ترجیح دادند بسته شود. با تغییر دولت‌ها رویکرد آنها درباره این نهاد صنفی تغییر می‌کند. فکرمی‌کنم تعامل با صنوف سینمایی یکی از راه‌حل‌های منطقی برای برطرف‌کردن مشکلات سینما است. بی‌شک «سند ملی سینما» و تدوین و تصویب آن می‌تواند اتفاق خوبی برای سینمای ایران باشد، اما با در نظر گرفتن این موضوع که با تدوین این سند قدیمی در راستای حل مشکلات سینما برداشته باشیم، نمی‌دانم چرا این سند در آخرین روزهای بصورت دولت سیزدهم منتشر شد و هنوز مستقیم با آقای اسماعیلی یا آقای خزاعی درباره این موضوع صحبت نکرده‌ام، اما همچنان معتقدم می‌توان با هم‌اندیشی و مشورت به نتایج بهتری رسید.»

صباغ‌زاده درباره صحبت‌های محمدمهدی اسماعیلی که در آیین بهره‌برداری از فیلمخانه ملی ایران با اشاره به نهایی‌شدن سند ملی سینما صحبت‌هایی مبنی بر اینکه «اگر هنرمندی دچار مشکلی شد، به جای اینکه در راهروهای دادگاه و دادسرا در رفت‌وآمد باشد، از سوی هیئت تخلفات در وزارت فرهنگ که با حضور نمایندگان اصناف و خود هنرمند تشکیل می‌شود، مورد بررسی قرار می‌گیرد، در این جلسه خود هنرمند سخنانش را می‌گوید و اگر حکم صادره مورد اعتراض قرار گرفت، موضوع در نهاد بالادستی نقره‌ای که در نظر گرفته شده است، بررسی می‌شود. همچنین مسائلی از قبیل ممنوع‌الکاری به صورت مخفیانه به افراد گفته نمی‌شود. اگر فردی دچار مشکلی شود، به شکل رسمی دعوت و با او سخن گفته می‌شود. او می‌تواند از خود دفاع کند و درنهایت از سوی هیئت‌منصفه مورد قضاوت قرار می‌گیرد. اگر به این رای می‌اعتراض شود، پرونده به هیئت بالادستی ارجاع می‌شود. آیا این مسئله که با اهالی هنر با تکریم برخورد شود، دهه‌ها مورد مطالبه جریان سینما نبود؟» گفت: «صحبت‌های اخیر آقای اسماعیلی جای تامل دارد. اما می‌دانم که وقتی همچنان به پروانه ساخت اعتقاد داریم و آن را دریافت می‌کنیم، دقیقاً شبیه این است که با داشتن گواهینامه در جاده حرکت می‌کنیم. وقتی همه ضوابط رانندگی را رعایت کنید، حتی اگر پلیس در جاده جلوی شما را بگیرد، جرمه‌ای در کار نیست؛ چون تخلفی صورت نگرفته. گرفتن پروانه ساخت برای فیلم سینمایی هم حکم همان گواهینامه را دارد. مگر اینکه صحبت از مسائلی امنیتی مطرح باشد که آن بحث دیگری است.»

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «سینمای ایران در سال‌های اخیر چالش‌های زیادی را تجربه کرده است. بسیاری از فیلم‌سازان قدیمی سینما مدت‌هاست فعالیتتی ندارند و خانه‌نشین شده‌اند. من مخالف حضور نسل جدید در سینمای ایران نیستم؛ اتفاقاً معتقدم سینما حتماً به حضور نسل جدید نیاز دارد تا آینده سینما را به دست بگیرد. چنین سینمای ایران با ساخت فیلم‌های کم‌دی یکی از مواردی است که به آن نقد دارم؛ اتفاقی که تماماً به نفع سینماداران تمام شد. ساخت فیلم‌های کم‌دی در طولانی‌مدت نتیجه عکس روی مخاطب خواهد داشت و او را از دیدن فیلم‌های تکراری خسته خواهد کرد. باید به این نکته توجه داشت‌که سینمای ایران در این سال‌ها افتخار آفرینی‌اش می‌تواند به اتکای اندیشه جمعی صنوف و فیلم‌سازان مشهورش می‌شناسد. سینمایی که باید به آن افتخار کرد و روزبه‌روز در راستای اعتلای آن قدم برداشت.»

اخبار برگزیده

آلمودوار ستاره جشنواره بزرگ سینمای اسپانیایی‌شود

ایسنا: جشنواره فیلم سن‌سباستین در هفتادودومین دوره خود از فیلم‌ساز افسانه‌ای، پدرو آلمودوار با اعطای جایزه معتبر دونوستیا تقدیر خواهد کرد. این جایزه افتخاری که به گفته جشنواره، برای «مشارکت‌های فوق‌العاده در دنیای سینما» اعطا می‌شود، در تالار کنسرت کورسال و پیش از نمایش آخرین فیلم او به نام «اتاق کناری» اهدا خواهد شد. این فیلم اولین اثر آلمودوار به زبان انگلیسی است و با بازی تیلدا سوینتن و جولیان مور ساخته شده است. «اتاق کناری» اولین بار در جشنواره ونیز به نمایش درخواهد آمد. تیلدا سوینتن در سن‌سباستین این جایزه را به آلمودوار اهدا خواهد کرد. آلمودوار اولین بار با دومین فیلم بلند خود به نام «پپی، لوسی، بوم و دیگر دختران معمولی» در بخش فیلم‌سازان جدید جشنواره سن‌سباستین حضور یافت. او با فیلمم بعدی خود به نام «هزارتوی احساسات» (۱۹۸۲) در بخش رسمی این جشنواره شرکت کرد. به گزارش ددلاین، اینن کارگردان مطرح سینمای اسپانیا خودش پیش‌تر در جشنواره سن‌سباستین جوایز دونوستیا را به چهره‌های برجسته‌ای چون آل پاچینو، وودی آلن و آنتونیو باندراس اعطا کرده است. آلمودوار درباره کسب این جایزه گفته است: «کارنامه حرفه‌ای من در سال ۱۹۸۰ در سن‌سباستین آغاز شد و از آن زمان تاکنون بارها، با یا بدون فیلم، به این جشنواره بازگشتم. همیشه از حضور در این جشنواره بسیار لذت برده‌ام. من جایزه دونوستیا را به آل پاچینو، وودی آلن و آنتونیو باندراس داده‌ام. امسال آنها این جایزه را به من با می‌دهند و من بسیار خوشحال و سیاس‌گزارم. صادقانه می‌گویم، این یک افتخار است.

بیانیه مؤسسه سینما شهر

مؤسسه سینما شهر درباره مصوبه اخیر شورای صنفی نمایش، در بی حاشیه‌سازی برخی افراد نسبت به مصوبه اخیر شورای صنفی نمایش مؤسسه سینما شهر، توضیحاتی ارائه می‌دهد. آقای سید ضیا هاشمی طی یادداشتی سرگشاده خطاب به رئیس سازمان سینمایی، نسبت به مصوبه اخیر شورای صنفی نمایش اعتراض داشته است و مؤسسه سینما شهر را مسئول این موضوع می‌داند. به دلیل اقدام رسانه‌ای سید ضیا هاشمی به جای پیگیری‌های صنفی مؤسسه سینماشهر توضیحات زیر را برای تئویر افکار عمومی ارائه می‌کند.
اولا این مؤسسه هیچ‌گونه جلسه آشکار و مخفی در مورد قدرالسهم و نحوه صدور صورت‌حساب و این دست مسائل با صنوف محترم نداشته و تانیا این توافق یک امر کاملاً صنفی بوده که محمد احمدی، نماینده شورای‌عالی تهیه‌کنندگان در شورای صنفی نمایش هم، در گفت‌وگویی به این موضوع اشاره داشته است. در نهایت شورای صنفی نمایش در تاریخ ۱۴ مردادماه سال ۱۴۰۳ مصوبه‌ای را به امضای اعضای خود رساند که بر مبنای آن سینماها موظف هستند بر مبنای یک صورت‌حساب مشخص با بخش‌کنندگان تسویه حساب کنند. این صورت‌حساب در شورای صنفی نمایش مصوب شده و به امضای تمامی اعضای محترم این شورا متشکل از نماینده تهیه‌کنندگان، سینماداران، بخش‌کنندگان و کارگردانان رسید. طبق این مصوبه بنا شد تسویه‌حساب سینماداران با بخش‌کنندگان از تاریخ ۱۳/۵/۱۵ تا ۱۴/۵/۲۱ منطبق با این صورت‌حساب انجام شود. همچنین در مصوبات روز ۱۴۰۳/۵/۲۱ شورای صنفی نمایش بنا شد این صورت‌حساب تیپ در صفحه داش‌بورد صف‌با رگداری شود که در همین تاریخ در صفحه داش‌بورد سفا اطلاع‌رسانی شد. بدیهی است مؤسسه سینماشهر هیچ‌گونه دخل و تصرفی در صورت‌حساب شورای صنفی نمایش نداشته است و مطابق مصوبات این شورا و توافق بین صنوف اقدام به انتشار آن کرده است. حال معلوم نیست به چه دلیل ایشان اقدام به چنین واکنش غیرحرفه‌ای کرده است.

موضوعی که باید از طریق پیگیری‌های صنفی صورت می‌گرفت به غلط از دریچه رسانه‌ها مطرح شد. همچنین لازم به ذکر است بنابر ادعان محمد احمدی، نماینده تهیه‌کنندگان در شورای صنفی نمایش، این فرم تیپ مورد تأیید شورا بوده و البته ارتباطی با مؤسسه سینما شهر ندارد.